

Rīgā 2006.gada 7.februārī (prot. Nr.7 22.§)

Noteikumi par kritērijiem un kārtību, kādā suni atzīst par bīstamu un nosaka turpmāko rīcību ar to, kā arī par prasībām bīstama suņa turēšanai

Izdoti saskaņā ar Dzīvnieku aizsardzības likuma 10.panta 11.punktu un Veterinārmedicīnas likuma 25.panta 6.punktu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka kritērijus un kārtību, kādā suni atzīst par bīstamu un nosaka turpmāko rīcību ar to, kā arī prasības bīstama suņa turēšanai un bīstama suņa reģistrācijas kārtību.
2. Valsts aģentūra "Lauksaimniecības datu centrs" (turpmāk - datu centrs):
 - 2.1. izveido un uztur datu bāzi par suņiem, kuri ir atzīti par bīstamiem (turpmāk - datu bāze);
 - 2.2. piecu darbdienu laikā pēc šo noteikumu 15.2., 20.5., 20.6., 20.7., 20.8.apakšpunktā un 21.punktā minētās informācijas saņemšanas reģistrē to datu bāzē;
 - 2.3. izgatavo un bez maksas nodrošina Pārtikas un veterināro dienestu (turpmāk - dienests) ar lentēm bīstamo suņu apzīmēšanai (turpmāk — atšķirības lente). Atšķirības lente ir no atstarojoša materiāla izgatavota vismaz 20 mm plata sarkana kakla lente, uz kuras uzdrukāts suņa identitātes numurs un datu centra tālrunis (zīmju minimālais augstums - 2,5 milimetri);
 - 2.4. bez maksas sniedz valsts un pašvaldību iestādēm šādu datu bāzes informāciju:
 - 2.4.1. ziņas par suņa īpašnieku, ja ir noticis suņa uzbrukums un nepieciešams noskaidrot suņa īpašnieku;
 - 2.4.2. kopējais bīstamo suņu skaits iestādes darbības teritorijā;
 - 2.5. pēc bīstama suņa īpašnieka pieprasījuma, bet ne biežāk kā divas reizes kalendāra gadā bez maksas sniedz datu bāzē esošās ziņas par viņa īpašumā esošo suni.
3. Datu bāzē iekļauj šādu informāciju:
 - 3.1. par suni:
 - 3.1.1. suņa identitātes numurs, kas norādīts sunim implantētajā mikroshēmā;
 - 3.1.2. vārds;

3.1.3. dzimums;

3.1.4. dzimšanas datums vai vecums;

3.1.5. turēšanas vietas adrese;

3.1.6. suņa apraksts (šķirne, krāsa, īpašas pazīmes);

3.1.7. datums, kad suns pēdējo reizi vakcinēts pret trakumsērgu;

3.2. par suņa īpašnieku:

3.2.1. fiziskās personas vārds, uzvārds, personas kods vai juridiskās personas veids, nosaukums, reģistrācijas numurs;

3.2.2. tālruņa numurs;

3.3. ziņas par jauno suņa īpašnieku (ja mainās suņa īpašnieks):

3.3.1. fiziskās personas vārds, uzvārds, personas kods vai juridiskās personas veids, nosaukums, reģistrācijas numurs;

3.3.2. jaunā īpašnieka tālruņa numurs;

3.3.3. suņa jaunās turēšanas vietas adrese;

3.4. suņa sterilizācijas datums;

3.5. suņa pazuššanas un atrašanas datums;

3.6. norāde par suņa nāvi vai eitanāziju;

3.7. datums, kad pieņemts lēmums par suņa atzīšanu par bīstamu.

4. Datu centrs datu bāzē esošo informāciju par suni un tā īpašnieku glabā 25 gadus, izņemot gadījumus, ja saņemta šo noteikumu 18.punktā minētā informācija.

II. Suņa atzīšana par bīstamu un turpmākās rīcības ar to noteikšana

5. Jebkura persona var iesniegt dienestā iesniegumu par suņa uzbrukumu (turpmāk - iesniegums).

6. Mēneša laikā pēc iesnieguma iesniegšanas dienestā iesniedzējs vai jebkura persona, kas ir saistīta ar suņa uzbrukumu, var iesniegt dienestā ar suņa uzbrukumu saistītus pierādījumus.

7. Iesniegumu izskata dienesta izveidota komisija. Komisijas sastāvā ir pieci locekļi:

7.1. trīs dienesta amatpersonas, no kurām vienai ir augstākā juridiskā izglītība, bet divām - augstākā veterinārmedicīniskā izglītība;

7.2. viens vietējās pašvaldības pārstāvis;

7.3. viens kinologs vai zoopsihologs.

8. Komisija mēneša laikā pēc iesnieguma saņemšanas:

8.1. izvērtē iesniegumu un pierādījumus;

8.2. novēro suņa uzvedību un uzņem to ar videokameru;

8.3. pieņem vienu no šādiem lēmumiem:

8.3.1. neatzīt suni par bīstamu;

8.3.2. atzīt suni par bīstamu (nosaka turpmāko rīcību ar suni);

8.3.3. ja suns jau bijis atzīts par bīstamu, - par turpmāko rīcību ar suni.

9. Suņa īpašnieks:

9.1. nedrīkst kavēt komisiju novērot suņa uzvedību;

9.2. pēc komisijas pieprasījuma uzrāda savu personu apliecinošu dokumentu un suņa mājas (istabas) dzīvnieka pasi vai vakcinācijas apliecību.

10. Komisija vismaz piecas darbdienu pirms attiecīgās komisijas sēdes paziņo iesaistītajām pusēm sēdes datumu, vietu un laiku.

11. Komisija atzīst par bīstamu suni, kurš:

11.1. nodarījis vidēja smaguma vai smagu miesas bojājumu cilvēkam vai izraisījis viņa nāvi;

11.2. uzbrucis citam dzīvniekam (mugurkaulniekam) un ievainojis to vai izraisījis tā nāvi;

11.3. ir agresīvs un rada draudus apkārtējiem cilvēkiem un citiem dzīvniekiem (mugurkaulniekiem).

12. Komisija var neatzīt suni par bīstamu šo noteikumu 11.punktā minētajos gadījumos, ja:

12.1. cietušais cilvēks vai dzīvnieks (mugurkaulnieks) patvaļīgi iekļuvis privātpersonas

teritorijā;

12.2. cietušais kaitinājis, mocījis vai citādi nežēlīgi izturējies pret suni vai uzbrucis tam;

12.3. cietušais ar savām darbībām apdraudējis sunim tiešā tuvumā esoša cilvēka dzīvību, veselību vai īpašumu vai cita dzīvnieka (mugurkaulnieka) veselību vai dzīvību;

12.4. darba suns pildījis darba uzdevumu.

13. Komisija var noteikt šādu turpmāko rīcību ar bīstamo suni:

13.1. suņa apmācību;

13.2. suņa sterilizāciju;

13.3. suņa eitanāziju Dzīvnieku aizsardzības likumā noteiktajos gadījumos.

14. Ja komisija pieņem lēmumu atzīt suni par bīstamu, tā izdara atbilstošu ierakstu suņa mājas (istabas) dzīvnieka pasē vai vakcinācijas apliecībā un suņa īpašniekam izsniedz atšķirības lenti.

15. Komisija vienas darbdienu laikā pēc lēmuma pieņemšanas atzīt suni par bīstamu:

15.1. nodrošina suņa apzīmēšanu, implantējot tam mikroshēmu;

15.2. nosūta lēmuma kopiju datu centram.

16. Suņa apzīmēšanai izmanto mikroshēmu, kas satur unikālu, suņa dzīves laikā nemaināmu identitātes numuru. Mikroshēma netraucē dzīvnieka labsajūtai un nekaitē tā veselībai, kā arī atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes 2003.gada 26.maija Regulai (EK) Nr.998/2003 par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas lolojumdzīvnieku nekomerciālai pārvietošanai un ar kuru groza Padomes Direktīvu (EEK) 92/65.

17. Dienesta teritoriālā struktūrvienība piecu darbdienu laikā pēc šo noteikumu

7.3.apakšpunktā minētā lēmuma pieņemšanas nosūta lēmuma kopiju:

17.1. suņa īpašniekam;

17.2. iesnieguma iesniedzējam;

17.3. tiesībaizsardzības iestādei, kurā ir uzsākta lietvedība par suņa uzbrukumu un nodarīto kaitējumu;

17.4. vietējai pašvaldībai.

18. Datu centrs 24 stundu laikā svītro no datu bāzes informāciju par suni un tā īpašnieku šādos gadījumos:

18.1. ir saņemts dienesta paziņojums, ka komisijas lēmums atzīt suni par bīstamu ir atcelts;

18.2. ir saņemta šo noteikumu 20.7.apakšpunktā minētā informācija.

III. Prasības bīstama suņa turēšanai

19. Bīstamu suni nedrīkst izmantot atrakcijās, sportā un darbā.

20. Bīstama suņa īpašnieks:

20.1. nedrīkst traucēt šo noteikumu 15.1.apakšpunktā minēto suņa apzīmēšanu;

20.2. nodrošina, lai suns neizklūtu no telpas vai norobežotas teritorijas bez uzraudzības un nenonāktu kontaktā ar cilvēkiem vai dzīvniekiem;

20.3. ja suns uzturas ārpus telpām tā īpašnieka valdījumā vai turējumā esošā teritorijā, pie vārtiem un citām ieejām izvieto skaidri salasāmu uzrakstu "Bīstams suns";

20.4. nodrošina, lai pie pavadas vienlaikus izved tikai vienu suni;

20.5. diennakts laikā pēc tam, kad konstatēta suņa pazušana vai atrašanās, nosūta datu centram šo noteikumu 3.1., 3.2. un 3.5.apakšpunktā minēto informāciju;

20.6. piecu darbdienu laikā pēc suņa vakcinācijas pret trakumsērgu nosūta datu centram šo noteikumu 3.1. un 3.2.apakšpunktā minēto informāciju;

20.7. piecu darbdienu laikā pēc suņa sterilizācijas nosūta datu centram praktizējoša veterinārārsta izziņu par suņa sterilizāciju. Izziņā norāda šo noteikumu 3.1., 3.2. un 3.4.apakšpunktā minēto informāciju;

20.8. piecu darbdienu laikā pēc suņa nāves nosūta datu centram praktizējoša veterinārārsta izziņu par suņa nāvi. Izziņā norāda šo noteikumu 3.1., 3.2. un 3.6.apakšpunktā minēto informāciju.

21. Ja bīstams suns ir atsavināts, bijušais suņa īpašnieks piecu darbdienu laikā pēc suņa īpašnieka maiņas nosūta datu centram šo noteikumu 3.1., 3.2. un 3.3.apakšpunktā minēto informāciju.

22. Ja bīstamu suni izved ārpus telpas vai norobežotas teritorijas:

22.1. tam ap kaklu ir aplikta atšķirības lente;

22.2. tam uz purna ir uzlikts uzpurnis, kura purna daļa ir slēgta un nepieļauj iespēju iekost cilvēkam vai dzīvniekam;

22.3. to ved izturīgā pavadā, kas nav garāka par 1,5 metriem.

23. Ja bīstamā suņa īpašnieks neievēro šajos noteikumos un Dzīvnieku aizsardzības likumā noteiktās prasības, dienesta veterinārais inspektors ir tiesīgs suni ievietot dzīvnieku patversmē līdz attiecīga lēmuma pieņemšanai. Izdevumus, kas saistīti ar suņa piespiedu izmitināšanu dzīvnieku patversmē, sedz suņa īpašnieks.

24. Komisijas lēmumu var apstrīdēt Administratīvā procesa likumā un Dzīvnieku aizsardzības likumā noteiktajā kārtībā.

IV. Noslēguma jautājums

25. Noteikumi stājas spēkā ar 2007.gada 1.janvāri.

Ministru prezidents A.Kalvītis

Zemkopības ministrs M.Roze